

hænger sig fast i de 46 Minutter, et fuldstændig ligegyldigt Tal. Det kan jo gjerne være, at det kan være interessant at tage et saadant Mærke og sætte paa en saadan Sag, men det beviser ikke det Mindste. Det, det kommer an paa med Hensyn til, hvad der er bundet, og hvad der er tabt, er, om man har gjort passende Indrømmelser og til Gjenkjæld faaet passende Indrømmelser, det er det, det kommer an paa. Naar den ærede Ordfører nu vil læse Begyndelsen af Protokollen — og jeg paastjønner, at den ærede Ordfører ikke kunde modstige det, jeg tillod mig at sige i Gaar, at vi ere stillede lige i Konkurrence over Vandrup og paa Kielerrouten, det er det, vi have opnaaet blandt Andet — vil han se, at Protokollen begynder med, at samtlige Repræsentanter vare enige i, at der principielt maatte arbejdes hen til at indrette en Forbindelse imellem Kjøbenhavn og Hamborg saaledes, at Kjørestiden for de Reisende blev den samme over Vandrup—Fredericia som ad Routen Kiel—Korsør. Det Punkt har man fuldstændig naaet, og der har den ærede Ordfører set feil, naar han tror, at man ikke har naaet det. Det var det ene Punkt, man skulde naae. Det andet Punkt, man skulde naae, var at faae Tilslutning hvd paa og hvd fra i Hamborg. Det har man ogsaa naaet. Om det har kostet Timer eller Minuter paa den ene eller den anden Side, er et aldeles ligegyldigt Spørgsmaal. Saa siger det ærede Medlem, at saa har man maattet finde sig i at komme i et Natiltog for Jist. Dette Natiltog føres for den tydske Jernbanebestyrelses Regning gennem Hertugdømmerne, og de Jist, der føres med det, er danske Jist fra Struer og Frederikshavn o. s. v., saa jeg skal tro, at det dog er at vende Lovlig meget om paa Forholdene ikke at erkjende, at det er vore Interesser, der ere varetagne paa det Punkt. Jeg skal tillade mig at sige, at særlig een Ting har man opnaaet, nemlig, at dette Tog kommer endnu tidligere om Morgen til Altona, og det tror jeg kan være temmelig ligegyldigt for dem, der bo dernede, medens det har stor Interesse at komme til rette Tid paa Markederne for Producenterne, Jistehandlerne, som skulle sælge deres Jist der. Det er altsaa ingen Indrømmelse, som der er fket til den anden Side. Det Næste, der kan siges at hænge sammen dermed, og som har kostet noget, det er Dubleringen af Togene mellem Fredericia og Kjøbenhavn, hvilket jo ubelukkende kommer Sjælland og Jyn til Gode. Men derved er opnaaet, at man fra Provindserne kan komme til Kjøbenhavn Kl. 8.35 om Morgen og blive der, om jeg hu-

sker ret, til 9.20 Aften, altsaa har man en lang Dag i Kjøbenhavn, og at Posten fra Kjøbenhavn for Bengesager og alle Slags Forjendelser kan ordnes til Kl. 7 Aften, medens man tidligere maatte ordne den til midt paa Eftermiddagen. Korrespondenter i Provindserne kunne altsaa faae deres Post ombest i Kjøbenhavn et Par Timer tidligere, og de ere mere sikre paa Svaret og mere sikre paa at faae det i rette Tid end tidligere, saa jeg tror, det maa siges, at det er en Indrømmelse, der er gjort til Indlandet. Om det har været nødvendigt paa Grund af den gennemgaaende Fartplan, er et ganske andet Spørgsmaal, som det i og for sig er umyttigt at opholde sig ved. Saa tror det ærede Medlem, at de to Morgentog paa Sjælland staa i Forbindelse dermed; men det gjør de slet ikke. Det vilde i og for sig være nødvendigt at foretage en Deling, fordi Togene ellers vilde være for store, og der er derved opnaaet for det Første, at man hurtigere og lettere kan befordres fra Kjøbenhavn til Udlandet, idet man kan gaa afsted senere om Morgenen, hvilket altid er en Opvintring og en Fordel, og for det Andet er der opnaaet, at de lokale Tog kunne gaa noget senere, om end tidligere end før, saaledes at ikke blot Kjøbenhavns-, men ogsaa Helsingør-, Kallundborg- og Masnedesundtoget kunne komme med i Roskilde. Før var det kun et Tog for Kjøbenhavn til Jyn og Sjælland, nu derimod er det et Tog for hele Sjælland til Jyn og Sjælland, og jeg tror ikke, at den ærede Ordfører kan benægte, at det har nogen og det en meget væsentlig Betydning. Den ærede Ordfører bestylder de danske Befuldmægtigede for at have manglet Ævnbyrdighed med de tydske Repræsentanter, de have forhandlet med. Det er nærmere beset ingenlunde Tilfældet. Vi have opnaaet Alt det, vi fornuftigvis kunne forlange at opnaae, nemlig Tilslutning hvd fra og passende Antikomfittider hvd paa. At vi ved Siden af dette har maattet og selvfølgelig ogsaa villet indrømme, at den tydske Postbestyrelse maatte benytte de Tog, som vi af andre Grunde sætte i Gang, er jo dog en Selvfølge. Det vilde visnok være en mærkelig Maade at stille sig paa for Folk, der skulle komme overens, at sige: Vi ville nok tjøre lidt hurtigere over Vandrup, men det maa ikke komme de Stibe til Gode, der for den tydske Postbestyrelses Regning befordre Posten mellem Korsør og Kiel. Hvorledes man skulde bære sig ad med det, veed jeg ikke. At den hele Toggang er bleven noget dyrere, det indrømmer jeg, men jeg indrømmer ikke, at Ordningen er fket ved enorme Offre fra vor Side lige overfor Udlandet; jeg tror snarere, jeg tør